Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tasavallan presidentin kansliasta ja laiksi valtion virkamieslain eräiden säännösten kumoamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi tasavallan presidentin kansliaa koskeva laki sen johdosta, että 1 päivänä joulukuuta 1994 tuli voimaan uusi valtion virkamieslaki. Voimassa olevassa tasavallan presidentin kansliasta annetussa laissa viitataan kumottuun vuonna 1986 säädettyyn valtion virkamieslakiin. Tasavallan presidentin kanslian virkamiehiä koskevat säännökset koottaisiin omaan lakiinsa, eikä laissa enää viitattaisi valtion virkamieslakiin. Tasavallan presidentin kanslian kansliapäällikköä koskevat valtion virkamieslain säännökset kumottaisiin.

Ehdotetut lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

YLEISPERUSTELUT

1. Voimassa oleva laki

Tasavallan presidentin kansliasta annetussa laissa (1099/87) säädetään kanslian järjestysmuodosta ja tehtävistä, kansliapäälliköstä ja tämän sijaisesta, tasavallan presidentin ja kansliapäällikön päätöksenteosta kansliaa koskevissa asioissa, kanslian henkilöstöstä sekä valtion virkamieslain ja valtion virkaehtosopimuksen soveltamisesta kansliaan, virkamiesten palvelussuhteen ehdoista ja niiden tarkistamisesta, palvelussuhteen ehtoja koskevasta neuvottelumenettelystä, muutoksenhausta, muiden viranomaisten avustusvelvollisuudesta, presidentintoimen hoidon turvaamisesta, talousarvion toteuttamisesta sekä tasavallan presidentin ja kanslian arkistoista ja salassapidosta. Laki tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988.

2. Uusi valtion virkamieslaki ja uusi laki eduskunnan virkamiehistä

2.1. Yleistä

Valtion virkamieslainsäädäntö uudistui kokonaisuudessaan 1 päivänä joulukuuta 1994 voimaan tulleella uudella valtion virkamieslailla (750/94). Tällä uudella lailla valtion virkasuhdetta lähennettiin työsopimussuhteeseen. Uudistuksen vuoksi oli välttämätöntä antaa myös uusi laki eduskunnan virkamiehistä. Välttämätöntä olisi antaa myös uusi laki tasavallan presidentin kansliasta, koska molemmissa laeissa viitataan kumottuun valtion virkamieslakiin.

2.2. Valtion virkamieslaki

Valtion virkamieslain tavoitteena on tur-

vata valtion tehtävien hoitaminen tulokselliseesti, tarkoituksenmukaisesti ja oikeusturvavaatimukset täyttäen sekä turvata virkamiehelle oikeudenmukainen asema suhteessa työnantajaan. Tästä tavoitteesta johtuvat pääosin ne eroavuudet, joita valtion virkasuhteeseen ja työsopimussuhteeseen jää. Nämä ovat ennen kaikkea virkamiehen virkavastuu ja velvollisuudet, tehtävien määräytyminen muutoin kuin sopimuksin sekä muun muassa virkamiehen riippumattomuuden turvaava nimitysmenettely ja virkasuhteen jatkuminen katkeamatta, jos virkamies on lainvastaisesti irtisanottu.

Uutta valtion virkasuhteessa on muun muassa mahdollisuus sopia virkamiehen kanssa palvelussuhteen ehdoista. Sovittavia asioita ovat lähinnä virkamiehen palkkaukseen, työaikaan, vuosilomaan ja irtisanomisaikoihin liittyvät kysymykset. Virkaehtosopimuksessa sovittuja huonommista ehdoista ei kuitenkaan saa sopia.

Määräaikaiseen virkasuhteeseen voidaan uuden lain mukaan nimittää laissa säädetyillä perusteilla. Perusteita ovat työn luonne, sijaisuus, harjoittelu taikka viran luonteeseen tai viraston toimintaan liittyvä perusteltu syy. Aikaisemmin määräajaksi voitiin nimittää vain tiettyihin, asetuksella säädettyihin virkoihin. Menettely korvaa lisäksi toimimisen tilapäisenä ja virkaatoimittavana virkamiehenä. Myös sijaisen tehtävät ja palkkaus voivat poiketa vakinaisen virkamiehen tehtävistä ja palkkauksesta. Virkaa ei näissä tapauksissa perusteta. Jos määräaikaiseen nimitykseen ei ole ollut säädettyjä perusteita, virkamiehellä on oikeus korvaukseen.

Myös virkamiehen palvelussuhdeturvaan uusi laki on tuonut eräitä muutoksia. Irtisanomisperusteet henkilöstä johtuvasta syystä ovat pääosin työsopimuslain (320/70) mukaiset. Myös virkasuhteen purkaminen on mahdollista. Korkeimmat virkamiehet voidaan aikaisempaan tapaan irtisanoa, kun siihen on syytä. Lakiin sisältyy myös säännös virkamiehen irtisanomisesta taloudellisista ja tuotannollisista syistä.

Lomautussäännöksistä tuli osa pysyvää lainsäädäntöä. Lomautusperusteet muuttuivat siten, että lomautusta voidaan lievempänä vaihtoehtona käyttää myös silloin, kun on olemassa irtisanomisperuste. Sekä irtisanomista että lomautusta koskevassa säännöksessä säädetään nimenomaisesti, että perusteena voi olla paitsi tehtävien konkreettinen väheneminen myös viraston työntarjoamismahdollisuuksien heikentyminen.

Uuteen lakiin ei sisälly enää säännöksiä aikaisemman kaltaisesta kurinpitomenettelystä. Virkamiehelle voidaan kuitenkin edelleen antaa varoitus. Virkojen perustamis- ja lakkauttamissäännökset ja toimivaltaista viranomaista koskevat säännökset siirtyivät pääosin asetukseen. Aikaisemmat 50 virkamieslautakuntaa korvattiin yhdellä lautakunnalla.

Virkamiehen eroamisikä aleni 67 vuodesta 65 vuoteen. Tämä muutos tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Valtion virkamieslakia ei lain 3 §:n 1 momentin mukaan sovelleta muun muassa eduskunnan oikeusasiamieheen ja apulaisoikeusasiamieheen eikä eduskunnan, tasavallan presidentin kanslian, valtiontilintarkastajain, eduskunnan oikeusasiamiehen ja Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunnan kanslioiden ja Eduskunnan kirjaston virkamieheen, jollei laissa toisin säädetä.

2.3. Laki eduskunnan virkamiehistä

Valtion virkamieslain säännöksiä vastaavia säännöksiä sovelletaan myös eduskunnan virkamiehiin. Niitä sovelletaan kuitenkin eduskunnan asemasta ja tehtävistä johtuvin poikkeuksin. Eduskunta on puhemiesneuvoston ehdotuksesta antanut uuden lain eduskunnan virkamiehistä (1373/94). Laki tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995 .

Laki sisältää tarvittavat säännökset eduskunnan virkamiehistä. Laissa ei siten aikaisemman vastaavan lain tavoin viitata valtion virkamieslain sovellettaviin säännöksiin. Eduskunnan virkamiestä koskevat säännökset sisältyvät yhteen lakiin. Valtion virkamieslakiin myöhemmin mahdollisesti tehtävät muutokset eivät myöskään suoraan tule sovellettaviksi eduskunnan virkamiehiin.

3. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Ehdotettu laki tasavallan presidentin kansliasta sisältäisi tarvittavat säännökset kanslian virkamiehistä. Laissa ei siten nykyisen lain tavoin viitattaisi valtion virkamieslakiin. Tällöin kanslian virkamiestä koskevat säännökset sisältyvät yhteen lakiin. Se on niiden omaksumisen kannalta helpointa. Valtion virkamieslakiin myöhemmin mahdollisesti

tehtävät muutokset eivät myöskään suoraan tulisi sovellettaviksi kanslian virkamiehiin.

Ehdotettu laki tasavallan presidentin kansliasta sisältää myös joukon muita kuin virkamiesoikeudellisia säännöksiä, jotka johtuvat kanslian erityisasemasta yksinomaan tasavallan presidenttiä avustavana organisaationa ja jotka ovat tarpeellisia, jotta kanslia voisi huolehtia tästä tehtävästään tarkoituksenmukaisella tavalla presidentin ohjeiden mukaisesti. Näitä ovat muun ohella tasavallan presidentin ja kansliapäällikön päätöksenteko kansliaa koskevissa asioissa, virkatyyppien määrittely, kelpoisuusvaatimukset, muiden viranomaisten velvollisuus antaa virka-apua, presidentintoimen hoitamisen turvaaminen työtaistelutilanteessa, talousarvio, arkistointi ja salassapito.

4. Esityksen vaikutukset

Esityksellä ei ole taloudellisia eikä organisatorisia vaikutuksia.

Ehdotetut uudet säännökset virkamiehen nimittämisestä määräaikaiseen virkasuhteeseen helpottavat tehtävien tarkoituksenmukaista järjestämistä.

5. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä. Valmistelun aikana on kuultu kanslian henkilökunnan edustajia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki tasavallan presidentin kansliasta

1 §. Pykälässä ilmaistaisiin lain soveltamisala siten, että laki koskee paitsi tasavallan presidentin kanslian virkamiehiä ja virkasuhteita myös kanslian toimintaa yleensä. Laissa sääneltäisiin tyhjentävästi kanslian toiminta, jollei laissa toisin säädetä. Valtion virkamieslakia ei lain 3 §:n 1 momentin mukaan sovellettaisi tasavallan presidentin kanslian virkamieheen, jollei laissa toisin säädetä. Valtion virkamieslaissa olevat kanslian kansliapäällikköä koskevat säännökset ehdotetaan kumottaviksi.

2 §. Pykälässä säädettäisiin kanslian tehtävistä.

Uutena asiana pykälässä olisi entisen tasavallan presidentin palveluista huolehtiminen. Kuluvan vuoden talousarviossa on siihen tarkoitukseen varattu 248 000 markkaa. Vuonna 1994 määräraha oli 210 000 markkaa. Presidentti Koivistolle tarjotaan työhuone-, sihteeri-, arkisto-, kuljetus- ja turvallisuuspalveluja.

3 §. Kanslian päällikkönä toimisi kansliapäällikkö. Kansliapäällikön ollessa estyneenä hänen sijaisenaan toimisi tasavallan presidentin määräämä virkamies. Sijaiseksi voitaisiin määrätä yksi tai useampi virkamies.

4 ja 5 §. Pykälissä on kuvattu päätösvalta kansliassa. Yleistoimivalta olisi kansliapäälliköllä. Kansliapäällikkö ratkaisisi tasavallan presidentin ohjeiden mukaan kaikki asiat, joita ei ole pidätetty tasavallan presidentille tai uskottu virkamiehelle. Toimivallan jako vastaisi voimassa olevaa lakia.

Suomen hallitusmuodon 87 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan presidentti nimittää muun ohella tasavallan presidentin kanslian päällikön ja esittelijät. Ehdotetun lain 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa toistettaisiin tämä säännös. Presidentti päättäisi myös nimittämänsä virkamiehen irtisanomisesta, siirtämisestä, harkinnanvaraisesta virkavapaudesta, virantoimituksesta pidättämisestä sekä virassa jatkamisesta eroamisiän jälkeen. Palkkauksesta presidentti päättäisi vain kansliapäällikön osalta. Presidentti tekisi 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut nimityspäätöksensä edelleen valtioneuvostossa. Muut ehdotetun lain mukaiset päätöksensä tasavallan presidentti tekisi valtioneuvoston ulkopuolella. Menettelyä on pidetty tarkoituksenmukaisena, ja ehdotettuun järjestelmään voitaisiin ilman hallitusmuodon muutosta siirtyä, koska ulkopuolella valtioneuvoston ratkaistavia asioita voidaan pitää kansliaa koskevina hallintoasioina.

Kansliapäällikkö päättäisi muista kuin 4 §:ssä mainituista henkilöstöasioista ja muistakin kanslian hallintoasioista, jollei päätösvaltaa ole erikseen annettu muulle virkamiehelle.

Voimassa olevan lain mukaan annetaan

tarkemmat säännökset lain täytäntöönpanosta kansliasäännöllä, joka on asetus. Ehdotuksen mukaan tasavallan presidentti antaisi kansliaa koskevia tarkempia määräyksiä kansliasäännöllä, jonka hän vahvistaisi valtioneuvoston ulkopuolella. Kansliasääntö, josta säädettäisiin 61 §:ssä, olisi lähinnä työjärjestykseen verrattava asiakirja. Vastaava toimivallan ja sääntelytason siirto alemmaksi tehtiin eduskunnan virkamiehistä annetun lain uudistamisen yhteydessä. Tuolloin kumottiin paitsi asianomainen laki niin myös eduskunnan hyväksymä virkaohjesääntö ja säädettiin, että kansliatoimikunta antaa tarkempia määräyksiä eduskunnan virkamiehistä annetun lain soveltamisesta.

6 §. Pykälän 1 momentissa on mainittu korkeimmat kanslian virat. Niiden lisäksi voi olla virkoja, jotka luetellaan kansliasäännössä. Myös esittelijän virkoja, joihin nimittää presidentti, voi olla kansliasäännön määrityksen varassa. Tämä on tarkoituksenmukaista sen vuoksi, että virkarakennetta voidaan joustavasti muuttaa toiminnan vaatimusten mukaan.

Pykälän 2 momentin mukaan kansliassa voi palvella myös muita valtion virkamiehiä, jotka on siirretty, määrätty, komennettu tai muutoin asetettu tasavallan presidentin kanslian käytettäviksi. Kansliassa toimii nykyisin poliisi-, puolustus- ja ulkoasiainhallinnon virkamiehiä ulkopoliittisina avustajina, adjutantteina, turvallisuustehtävissä ja sihteereinä.

7 §. Pykälän mukaan virkoja voitaisiin perustaa palkkauksiin käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa. Kanslian kokonaishenkilöstömäärä saa olla vuonna 1995 enintään 81 henkilötyövuotta.

Valtion virkamieslain 4 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan tasavallan presidentin kanslian kansliapäällikön virkaa ei voida perustaa, lakkauttaa tai viran nimeä muuttaa, ellei sitä ole eritelty valtion talousarviossa. Ehdotetun pykälän 2 momentissa olisi vastaavanlainen säännös. Vastaavasti kumottaisiin valtion virkamieslain mainittu lainkohta.

8 §. Presidentin nimitettävät virkamiehet nimitettäisiin virkaa haettavaksi julistamatta kuten nykyisinkin. Sen sijaan muut virat täytettäisiin tavanomaista hakumenettelyä noudattaen.

Yleiset kelpoisuusvaatimukset määräytyisivät hallitusmuodon mukaan. Virkakohtaiset kelpoisuusvaatimukset määrättäisiin kansliasäännöllä kuten voimassa olevan lain mukaan. Henkilöstön vähäisyyden ja tehtävien luonteen vuoksi ei ole tarpeellista, että virkakohtaisista kelpoisuusvaatimuksista säädetään lain tasolla. Kansliapäällikön virkaan voitaisiin nimittää vain Suomen kansalainen. Tätä koskeva 2 momentin säännös vastaisi valtion virkamieslain 7 §:n 1 momentin 1 kohtaa, joka ehdotetaan kumottavaksi.

9 §. Valtion virkamieslain mukaisen määräaikaisen henkilöstön ottaminen virkasuhteeseen virkaa perustamatta olisi mahdollista myös kansliassa.

10 §. Pykälä olisi sisällöltään samanlainen kuin valtion virkamieslain koeaikaa koskeva pykälä. Koeajaksi ei voitaisi nimittää virkaan, johon presidentti nimittää. Koeajaksi nimitetyn virkamiehen virkasuhdetta ei voitaisi purkaa 11 §:ssä mainittuihin seikkoihin perustuvilla tai muutoin epäasiallisilla perusteilla.

11 §. Pykälä koskisi viranomaisen velvollisuutta kohdella palveluksessaan olevia virkamiehiä tasapuolisesti. Se vastaisi sisällöltään valtion virkamieslain 11 §:ää. Pykälän 1 momentin mukaan viranomainen ei saisi asettaa ketään eri asemaan syntyperän, kansalaisuuden, uskonnon, iän taikka poliittisen tai ammattiyhdistystoiminnan taikka muun näihin verrattavan seikan vuoksi. Pykälän 2 momentissa viitataan sukupuoleen perustuvan syrjinnän kiellon osalta naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annettuun lakiin (609/86).

12 ja 13 §. Viranomainen ei saisi kieltää virkamiestä liittymästä eikä kuulumasta yhdistykseen. Myös painostaminen liittymään ja kieltäminen eroamasta yhdistyksestä olisi kiellettyä. Ehdotettu 12 § vastaisi valtion virkamieslain 12 §:ää. Viranomaisen velvollisuudesta antaa virkamiehelle virkasuhteesta kuuluvat edut ja oikeudet säädettäisiin 13 §:ssä, joka vastaisi valtion virkamieslain 13 §:ää.

14—20 §. Ehdotetun lain 14—20 §:ssä säädettäisiin virkamiesten yleisistä velvollisuuksista. Virkamiehen olisi 14 §:n mukaan suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä sekä noudatettava työnjohto- ja valvontamääräyksiä. Virkamiehen olisi käyttäydyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla. Pykälä vastaisi samoin kuin 15 §:n lahjusten vastaanottokieltoa koskeva säännös valtion virkamieslain vastaavia säännöksiä.

Virkamies, jonka tehtävänä on edustaa työnantajaa, ei 16 §:n mukaan saisi toimia kansliaan palvelussuhteessa olevia edustavassa yhdistyksessä sellaisessa asemassa, että tämä toiminta olisi ristiriidassa virkatehtävän kanssa. Ehdotetun 17 §:n mukaan virkamies ei saisi käyttää hyödykseen eikä luvatta muille ilmaista virka-asemassaan tietoon saamaansa seikkaa, joka erikseen on säädetty tai määrätty salassa pidettäväksi. Samaa koskisi toisen terveydentilaa tai sellaista, jota asian laadun vuoksi ei muutoin ilmeisesti saisi ilmaista. Mainitut pykälät vastaisivat sisällöltään valtion virkamieslain vastaavia pykäliä. Virkamiehen sivutointa koskevat säännökset sisältyisivät 18 §:ään. Sisällöltään pääosiltaan vastaavia säännöksiä on valtion virkamieslain 18 §:ssä. Virkamiehen olisi pyynnöstä annettava viranomaiselle tehtävänsä hoitamisen terveydellisiä edellytyksiä koskevia tietoja, ja hänet voitaisiin määrätä terveydentilansa toteamiseksi suoritettaviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin, jos se on tarpeen tehtävän hoitamisen edellytysten selvittämiseksi. Näistä tarkastuksista ja tutkimuksista aiheutuvat välttämättömät kustannukset suoritettaisiin 19 §:n mukaan valtion varoista. Valtion virkamieslain vastaavat säännökset ovat samansisältöiset.

Ehdotetun 20 §:n mukaan virkamies voitaisiin määräajaksi siirtää työskentelemään muun työnantajan kuin kanslian palveluksessa, jos siirto parantaa virkamiehen edellytyksiä virkatehtävien suorittamiseen tai edistää virkamiehen palvelussuhteen jatkumista tai virkamiehen työllistymistä. Siirto edellyttäisi virkamiehen ja vastaanottavan työnantajan suostumusta. Virkamies olisi siirtomääräajan virkasuhteessa kansliaan. Pykälä vastaisi valtion virkamieslain vastaavaa pykälää.

21 §. Pykälään ehdotetaan otettavaksi kanslian virkamiesten virkavapautta koskevat säännökset, jotka olisivat samansisältöiset kuin valtion virkamieslain 23 §:n säännökset.

22 §. Pykälän 1 momentin mukaan valtion virkamies, joka nimitetään määräajaksi kansliaan, olisi virkavapaa virasta, johon hänet on nimitetty, sen ajan, jonka hän on kanslian palveluksessa. Pykälän 2 momentin mukaan tämä ei kuitenkaan koskisi eduskunnan virkamiestä. Pykälän säännökset vastaisivat voimassa olevan lain 10 §:n säännöksiä.

23 §. Valtion virkamieslain 24 §:ää vastaava varoitusta koskeva säännös ehdotetaan otettavaksi 23 §:ään.

24 §. Yleiset virkasuhteen irtisanomista koskevat säännökset sisältyisivät 24 §:ään. Se vastaisi pääosin valtion virkamieslain 25 §:ää. Pykälän 2 momentin luettelo niistä syistä, joilla virkamiestä ei voida irtisanoa, poikkeaa kuitenkin valtion virkamieslain vastaavasta luettelosta siinä, että tällaisena syynä ei mainittaisi virkamiehen osallistumista virkamiesyhdistyksen päätöksen perusteella yhdistyksen toimeenpanemaan työtaisteluun. Tältä osin ehdotuksessa noudatetaan eduskunnan virkamiehistä annetun lain 23 §:n rakennetta.

25 §. Pykälän mukaan tasavallan presidentti voi irtisanoa nimittämänsä virkamiehen, kun siihen on syytä. Sama kansliapäällikköä koskeva säännös on valtion virkamieslain 26 §:n 1 kohdassa, joka ehdotetaan kumottavaksi.

26 §. Pykälän 1 momentin mukaan viranomaisella olisi oikeus irtisanoa virkamies, jos virkamiehen tehtävät tai kanslian mahdollisuudet tarjota virkamiehelle tehtäviä suoritettavaksi olennaisesti ja muutoin kuin tilapäisesti vähenevät. Mainittuja irtisanomisperusteita rajoittaisivat kuitenkin 24 §:n 4 ja 5 momentissa mainitut tekijät. Pykälän 2 momentissa mainittaisiin tilanteet, joissa ei katsota olevan perustetta irtisanomiseen. Tällainen olisi tilanne, jossa irtisanomista on edeltänyt tai seurannut henkilön ottaminen samankaltaisiin tehtäviin ja jossa viraston toimintaedellytyksissä ei ole vastaavana aikana tapahtunut muutoksia. Tilannetta, jossa irtisanomisen syyksi ilmoitetut tehtävien uudelleenjärjestelyt eivät tosiasiallisesti vähennä virastossa tarjolla olevia tehtäviä tai muuta tehtävien laatua, ei myöskään voitaisi pitää irtisanomisperusteena.

27 §. Pykälän 1 momentin nojalla irtisanomisen toimittava viranomainen ja virkamies voisivat sopia, että virkasuhde päättyy irtisanomisen johdosta välittömästi sen estämättä mitä irtisanomisajasta on säädetty. Tällöin virkamiehellä olisi kuitenkin oikeus irtisanomisajan palkkaa vastaavaan korvaukseen. Säännökset vastaisivat valtion virkamieslain vastaavia säännöksiä. Pykälän 2 momentin irtisanomisen peruuttamista koskeva säännös on samansisältöinen kuin valtion virkamieslain vastaava säännös.

28 §. Pykälä sisältää säännöksiä lomautetun virkamiehen oikeudesta irtisanoa virkasuhde ja oikeudesta saada irtisanomisajan

palkka, jos viranomainen ennen lomautuksen päättymistä irtisanoo virkamiehen. Säännökset olisivat valtion virkamieslain vastaavien säännösten mukaisia.

29 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi irtisanomisajasta. Samansisältöiset säännökset sisältyvät valtion virkamieslain 30 §:ään.

30 §. Niillä perusteilla, joilla virkasuhde voidaan 26 §:n 1 momentin nojalla irtisanoa, voisi viranomainen muuttaa virkasuhteen osa-aikaiseksi irtisanomisajan päättymisestä lukien. Vastaavanlainen säännös on valtion virkamieslain 31 §:ssä.

31 §. Virkamiehen virkasuhde voitaisiin heti purkaa, jos virkamies törkeästi rikkoo tai laiminlyö virkavelvollisuuksiaan. Samansisältöinen säännös on valtion virkamieslain 33 §:ssä.

32 §. Pykälässä säädettäisiin purkamisoikeuden raukeamisesta. Säännökset vastaisivat valtion virkamieslain 34 §:n säännöksiä.

33 §. Kanslian virkamiesten yleinen eroamisikä olisi kuten valtion virkamieslain soveltamisalaan kuuluvien virkamiesten 65 vuotta. Virkasuhde päättyisi ilman irtisanomista tai virkasuhteen päättymistä tarkoittavaa toimenpidettä sen kuukauden päättyessä, jonka aikana virkamies saavuttaa eroamisiän.

34 ja 35 §. Ehdotetussa 9 luvussa säädettäisiin virkamiesten lomauttamisesta. Viranomainen voisi 34 §:n 1 momentin mukaan 14 päivän ilmoitusaikaa noudattaen lomauttaa virkamiehen, jos viranomainen voisi 26 §:n 1 momentin nojalla irtisanoa virkamiehen. Niissä tilanteissa, joissa irtisanomisperustetta ei ole, virkamies voitaisiin 34 §:n 2 momentin nojalla lomauttaa vastaavasti enintään 90 päivän ajaksi. Edellytyksenä tällöin olisi se, että virkamiehen tehtävät tai kanslian mahdollisuudet tarjota virkamiehelle tehtäviä suoritettavaksi vähenevät tilapäisesti. Virkasuhteen kestäessä voitaisiin 34 §:n 3 momentin mukaan viranomaisen tai virkamiehen aloitteesta sopia virkamiehen lomauttamisesta.

Lomauttaminen ei 35 §:n 1 momentin mukaan estäisi virkamiestä ottamasta lomautuksen ajaksi muuta työtä. Mainitun pykälän 2 momentin nojalla virkamies säilyttäisi lomautusaikana oikeuden asua hänen käyttöönsä palvelussuhteen perusteella annetussa asunnossa. Jos tärkeä syy niin vaatii, saisi viranomainen kuitenkin antaa virkamiehelle, jonka virantoimitus on keskeytyneenä lomautuksen johdosta, käytettäväksi muun soveliaan asunnon. Muuttokustannukset, jotka tästä aiheutuvat, korvattaisiin valtion varoista.

36 ja 37 §. Ehdotetun 36 §:n mukaan viranomaisen olisi annettava lomautuksen välttämättömyyden tultua sen tietoon välittömästi ja mikäli mahdollista viimeistään kolme kuukautta ennen lomautuksen alkamista ennakkoilmoitus asianomaiselle virkamiesyhdistykselle. Ilmoituksessa tulisi mainita lomautuksen syy, arvioitu alkamisaika ja kesto. Ehdotetussa 37 §:ssä säädettäisiin, miten ilmoitus lomautuksesta annettaisiin, miten lomautuksen alkamis- tai päättymisaikaa voitaisiin muuttaa tai lomautus peruuttaa. Säännökset vastaisivat valtion virkamieslain 38 ja 39 §:n säännöksiä.

38 §. Pykälän 1 momentissa lueteltaisiin ne tilanteet, joissa virkamies voidaan pidättää virantoimituksesta, ja 2 momentissa säädettäisiin siitä, missä tilanteessa virkamiehellä on oikeus irtisanomisajan palkkaan. Säännökset vastaisivat asiallisesti valtion virkamieslain 40 §:n 2 ja 3 momentin säännöksiä.

39 §. Pykälän 1 momentin mukaan suoritettaisiin erorahaa virkamiehelle, jonka pitkäaikainen palvelussuhde valtioon on päättynyt sen johdosta, että hänet on irtisanottu 26 §:n nojalla, ja jonka uudelleen työhön sijoittuminen on iän tai muun syyn vuoksi vaikeaa. Momentti vastaisi valtion virkamieslain 41 §:n 1 momenttia. Pykälän 2 momentin mukaan erorahasta kanslian virkamiehelle päättäisi kansliapäällikkö ja sen suorittaisi valtiokonttori. Tältä osin ehdotus noudattaa eduskunnan virkamiehistä annetun lain 39 §:n 2 momentin rakennetta, jonka mukaan vastaavan päätöksen tekee eduskunnan virkamiehen osalta kansliatoimikunta. Palvelussuhteen jatkuessa suoritettaisiin virkamiehelle ehdotetun pykälän 3 momentin mukaan henkilökohtaista tukea omaehtoista ammatillista aikuiskoulutusta varten sen mukaan kuin kansliapäällikkö määrää. Tämä säännös vastaisi asiallisesti eduskunnan virkamiehistä annetun lain 39 §:n 3 momentin säännöstä, jonka mukaan vastaavan päätöksen tekee kansliatoimikunta.

40 ja 41 §. Irtisanotulle virkamiehelle voitaisiin 40 §:n mukaan myöntää toistuvaa korvausta, kunnes hän sijoittuu uudelleen työhön. Eduskunnan virkamiehistä annetun lain 40 §:n mukaan kansliatoimikunta voi

myöntää vastaavan korvauksen.

Jos erorahaa, koulutustukea tai toistuvaa korvausta koskeva lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen, kansliapäällikkö voisi 41 §:n 1 momentin mukaan ottaa asian uudelleen käsiteltäväksi. Erorahan tai koulutusrahan takaisin perimisestä säädettäisiin 2 momentissa, joka vastaisi valtion virkamieslain 43 §:n 2 momenttia.

42 §. Kanslian virkamiesten palvelussuhteen ehdoista olisi voimassa, mitä valtion virkamiesten palvelussuhteen ehdoista on säädetty, määrätty tai virkaehtosopimuksessa sovittu, jollei kansliapäällikkö toisin määrää.

Valtion virkaehtosopimuslain 1 §:stä (751/94) ja valtion virkamieslain 3 §:stä seuraa, että valtion virkaehtosopimuslakia ei sovelleta tasavallan presidentin kanslian virkamiehiin eikä siten myöskään valtion virkaehtosopimusta, jollei laissa toisin säädetä. Ehdotetun 42 §:n säännöksillä valtion palvelussuhteen ehtoja koskevat perusjärjestelyt ulotettaisiin koskemaan kanslian virkamiehiä. Poikkeuksena olisi, että kansliapäällikkö voisi tarpeen mukaan poiketa näistä yleisistä määräyksistä esimerkiksi, kun henkilöstön saaminen tai pysyttäminen kanslian virassa tai muut painavat syyt sitä vaativat. Palvelussuhteen ehdoista olisi tarvittaessa neuvoteltava kanslian neuvottelukelpoisiksi hyväksymien virkamiesyhdistysten kanssa.

43 §. Virkamies, joka katsoo, ettei kanslia ole antanut hänelle virkasuhteesta johtuvaa taloudellista etuutta sellaisena kuin se olisi ollut hänelle suoritettava, saisi 1 momentin mukaan kirjallisesti vaatia siihen oikaisua kansliapäälliköltä. Pykälän 2 momentin mukaan oikaisuvaatimusta ei kuitenkaan saisi tehdä lainmukaisissa neuvottelumenettelyn piiriin kuuluvissa asioissa. Säännös vastaisi asiallisesti eduskunnan virkamiehistä annetun lain 43 §:n 2 momentin säännöstä.

44 §. Pykälässä säädettäisiin muutoksenhausta. Kanslian päätökseen, joka koskee virkamiesten sivutointa (18 §), siirtämistä määräajaksi työskentelemään muun työnantajan palveluksessa (20 §), virantoimituksesta pidättämistä (38 §) ja oikaisuvaatimusta (43 §), saisi hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Tällöin noudatettaisiin, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Asia olisi korkeimmassa hallinto-oikeudessa käsiteltävä kiireellisenä.

45—47 §. Aiheettomasti maksetun palkan tai muun palvelussuhteesta johtuvan taloudellisen etuuden takaisin perinnästä säädettäisiin 45 ja 46 §:ssä. Säännökset vastaisivat valtion virkamieslain 60 ja 61 §:n säännöksiä. Ehdotettu 47 §, jossa säädettäisiin virkamiehelle virkavapausajalta maksettujen etuuksien takaisinperinnästä eräissä tapauksissa, olisi sisällöltään samanlainen kuin valtion virkamieslain 63 §.

48 §. Pykälä vastaisi valtion virkamieslain 64 §:n 1 momenttia.

49 §. Pykälän 1 momentin mukaan katsottaisiin pääsääntöisesti, että kanslian virkamies on eronnut aikaisemmasta virasta siitä ajankohdasta, josta hänet on nimitetty toiseen valtion virkaan, jollei muualla laissa toisin säädetä. Pykälän 2 momentin mukaan asianomainen viranomainen voisi kuitenkin myöntää virkavapautta kanslian virkamiehelle, joka on nimitetty määräajaksi toiseen valtion virkaan. Jos kanslian virkaan määräajaksi nimitetty olisi ennestään nimitettynä kanslian virkaan, hän olisi virkavapaana tästä virasta sen ajan, jona hän on ensiksi tarkoitetussa virassa.

50 §. Virkasuhteen irtisanominen ja purkaminen olisi 1 momentin mukaan tehtävä kirjallisesti. Ennen kuin virkamies pidätetään virantoimituksesta tai irtisanotaan 24 tai 25 §:n nojalla, virkasuhde puretaan tai virkamiehelle annetaan varoitus, olisi virkamiehelle 2 momentin mukaan varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi. Pykälän 3 momentin mukaan voitaisiin kansliasäännössä määrätä virkamiesyhdistyksen kuulemisesta, ennen kuin virkamiehen lomauttamisesta, irtisanomisesta, pidättämisestä virantoimituksesta tai virkasuhteen purkamisesta tehdään päätös. Tämä säännös vastaisi asiallisesti eduskunnan virkamiehistä annetun lain 52 §:n 3 momentin säännöstä, jonka mukaan vastaavan päätöksen asiasta tekee kansliatoimikunta.

51 §. Pykälä sisältäisi säännöksiä työtodistuksesta ja vastaisi valtion virkamieslain 67 §:ää.

52 §. Pykälässä säädettäisiin etuuksia koskevasta vanhentumisajasta. Jollei neuvottelua palvelussuhteen ehtojen tulkintaa koskevasta erimielisyydestä ole vaadittu tai jollei muuta vaatimusta virkasuhteesta johtuvan taloudellisen etuuden suorittamisesta ole tehty kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka

aikana suoritus olisi pitänyt tehdä, olisi oikeus etuuteen menetetty.

53 §. Pykälän 1 momentissa olisi säännös siitä, että virkamiehen oikeudesta vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja osa-aikaeläkkeeseen sekä hänen jälkeensä suoritettavasta perhe-eläkkeestä säädetään erikseen. Pykälän 2 momentin mukaan tasavallan presidentti voisi myöntää ylimääräisen eläkkeen kanslian henkilöstöön kuuluvalle tai aikaisemmin kuuluneelle henkilölle. Pykälän säännökset vastaisivat voimassa olevan lain 15 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä.

54 §. Virkamiehen omaisille suoritettavaa ryhmähenkivakuutusta vastaavana etuna myönnettävää tukea koskeva 1 momentti vastaisi voimassa olevan lain 15 §:n 3 momenttia. Pykälän 2 momentin mukaan tuen myöntäisi ja maksaisi valtiokonttori.

55 §. Pykälän 1 momentin virka-apua koskeva säänös vastaisi asiallisesti voimassa olevan lain 16 §:n 1 momenttia. Virka-apu määriteltäisiin 2 momentissa. Voimassa olevan lain 16 §:n 2 momentin mukaan virka-avulla tarkoitetaan hallitusmuodon 32 §:ssä tarkoitettujen tietojen ja muiden selvitysten ja viranomaissuoritteiden antamista sekä henkilöstön asettamista käytettäväksi laissa säädettyjä tehtäviä varten. Käytettäväksi asetetulla henkilöstöllä tarkoitetaan niitä, jotka on siirretty, määrätty, komennettu tai muutoin asetettu presidentin käyttöön. Ehdotetun 2 momentin mukaan virka-apukäsite olisi yleisempi ja avoimempi. Sisällöltään se kuitenkin vastaisi pääosin voimassa olevan lain säännöstä.

56 §. Pykälä, joka koskisi presidentintoimen hoitamisen turvaamista työtaistelutoimenpiteistä huolimatta, vastaisi voimassa olevan lain 17 §:ää.

57 §. Virkasyytefoorumia koskeva pykälä vastaisi voimassa olevan lain 18 §:ää.

58 §. Tasavallan presidentin ja kanslian tulojen ja menojen ottamista talousarvioon ja talousarvion soveltamista koskevat säännökset ehdotetussa 58 §:ssä vastaisivat asiallisesti voimassa olevan lain 19 §:n säännöksiä.

59 §. Tasavallan presidentin arkistosta säädettäisiin tarvittaessa asetuksella. Vastaava säännös on voimassa olevassa laissa. Sen nojalla on annettu asetus tasavallan presidentin arkistosta (105/94), joka tuli voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1994.

60 §. Tasavallan presidentin ja kanslian asioiden ja asiakirjojen salassapitoa koskeva säännös vastaisi asiallisesti voimassa olevan lain 21 §:n säännöstä. Pääsääntöisesti tasavallan presidentin ja kanslian käsittelemien asioiden ja asiakirjojen salassapidosta olisi voimassa, mitä yleisten asiakirjojen julkisuudesta säädetään. Tasavallan presidentti voisi kuitenkin joidenkin asioiden tai asiakirjojen osalta vahvistamassaan kansliasäännössä määrätä siitä poikkeavasti tai yksittäisessä asiassa päättää toisin.

61 §. Pykälän mukaan tarkempia määräyksiä kanslian toiminnasta annettaisiin kansliasäännöllä. Kansliasäännön vahvistaisi tasavallan presidentti ehdotetun lain 4 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla. Ehdotuksen mukaan kansliasääntö ei olisi enää asetus, vaan lähinnä työjärjestykseen verrattava asiakirja.

62 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi lain voimaantuloajankohdasta, kumottavasta säädöksestä sekä valtuudesta ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin ennen lain voimaantuloa.

63 §. Pykälässä olisi voimaantulosäännös, jonka nojalla kanslian tilapäinen virkamies tai virkaa toimittava virkamies siirtyisi lain voimaan tullessa ehdotetun lain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettuun määräaikaiseen virkasuhteeseen siksi määräajaksi tai muutoin rajoitetuksi ajaksi, joksi hänet on otettu tilapäiseksi virkamieheksi tai virkaa toimittavaksi virkamieheksi.

1.2. Laki valtion virkamieslain eräiden säännösten kumoamisesta

Valtion virkamieslain 4 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään, että tasavallan presidentin kanslian kansliapäällikön virkaa ei voida perustaa, lakkauttaa eikä viran nimeä muuttaa ellei sitä ole eritelty valtion talousarviossa. Lain 7 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään, että kansliapäällikön virkaan voidaan nimittää vain Suomen kansalainen ja 26 §:n 1 kohdassa että kansliapäällikkö voidaan irtisanoa, kun siihen on syytä. Mainitut lainkohdat ehdotetaan kumottaviksi, koska vastaavat säännökset sisältyisivät tasavallan presidentin kansliaa koskevan lain 7, 8 ja 25 §:ään.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päi-

vänä tammikuuta 1996.

3. Säätämisjärjestys

Lakiehdotukset voidaan käsitellä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

Edellä esitetyn perustella annetaan Eduskunnan hyväksyttäviksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

tasavallan presidentin kansliasta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku
Soveltamisala

1 §

Tasavallan presidentin kanslian toiminnasta, sen virkamiehistä ja virkasuhteista sekä kanslian tehtävissä toimivista valtion virkamiehistä on voimassa, mitä tässä laissa säädetään.

2 luku
Tasavallan presidentin kanslian tehtävät ja päätöksenteko

2 §

Tasavallan presidentin kanslian *(kanslia)* tehtävänä on avustaa tasavallan presidenttiä presidentintoimeen kuuluvissa tehtävissä, hoitaa tasavallan presidentin hallintoasiat sekä järjestää tasavallan presidentin ja hänen perheensä tarvitsemat henkilökohtaiset palvelut tasavallan presidentin ohjeiden mukaisesti. Kanslia huolehtii tasavallan presidentin henkilökohtaisesta turvallisuudesta ja hänen käytössään olevien tilojen turvallisuudesta.

Kanslia huolehtii 1 momentissa tarkoitetuista tehtävistä tarpeellisessa laajuudessa myös hallitusmuodon 25 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.

Kanslia huolehtii myös entisen tasavallan presidentin tarvitsemista palveluista valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitettujen määrärarahojen rajoissa.

3 §

Kanslian päällikkönä on kansliapäällikkö.

Kansliapäällikön ollessa estynyt sijaisena toimii tasavallan presidentin määräämä virkamies.

4 §

Tasavallan presidentti:

1) vahvistaa kanslian kansliasäännön;

2) nimittää kansliapäällikön ja kanslian esittelijät sekä määrää kansliapäällikön sijaiset;

3) päättää nimittämänsä virkamiehen irtisanomisesta, siirtämisestä ja harkinnanvaraisesta virkavapaudesta sekä virantoimituksesta pidättämisestä;

4) päättää kansliapäällikön palkkauksesta; sekä

5) päättää nimittämänsä virkamiehen virassa jatkamisesta eroamisiän jälkeen.

Tasavallan presidentti tekee tässä laissa säädetyt muut kuin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut päätöksensä valtioneuvoston ulkopuolella.

5 §

Kansliapäällikkö:

1) nimittää ja ottaa muun kuin 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilöstön, jollei asiaa ole määrätty muun virkamiehen tehtäväksi;

2) päättää nimittämänsä virkamiehen irtisanomisesta, siirtämisestä ja harkinnanva-

raisesta virkavapaudesta sekä virantoimituksesta pidättämisestä;

3) tekee ja irtisanoo palvelussuhteen ehtoja koskevan sopimuksen kanslian virkamiehen kanssa;

4) päättää toistuvan korvauksen myöntämisestä; sekä

5) päättää muista kansliaa koskevista asioista, jollei tästä laista muuta johdu.

6 §

Kansliassa on kansliapäällikön virka sekä tasavallan presidentin neuvonantajan ja erityisavustajan virkoja, linnanvoudin virka sekä muita virkoja, joista määrätään kansliasäännössä. Kansliaan voidaan nimittää myös muita virkamiehiä ja ottaa työsopimussuhteista henkilöstöä.

Kanslian tehtävissä voi toimia myös valtion virkamies, joka on siirretty, määrätty, komennettu tai muutoin asetettu tasavallan presidentin kanslian käytettäväksi sen toimialaan kuuluvien pysyvien tai tilapäisten tehtävien hoitamista varten.

3 luku
Virkojen perustaminen

7 §

Virkoja voidaan perustaa palkkauksiin käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa.

Kansliapäällikön virkaa ei saa perustaa, lakkauttaa eikä sen nimeä muuttaa, ellei virkaa ole eritelty valtion talousarviossa.

4 luku
Nimittäminen ja yleiset kelpoisuusvaatimukset

8 §

Kansliapäällikkö ja kanslian esittelijä nimitetään virkaa haettavaksi julistamatta.

Kansliapäällikön virkaan voidaan nimittää vain Suomen kansalainen.

Muu kuin 1 momentissa tarkoitettu virka on ennen sen täyttämistä julistettava haettavaksi, jollei nimittävä viranomainen erityisestä syystä yksittäistapauksessa toisin päätä.

Virkojen kelpoisuusvaatimuksista määrätään kansliasäännössä.

9 §

Virkamieheksi voidaan nimittää määräajaksi tai muutoin rajoitetuksi ajaksi, jos työn luonne, sijaisuus, avoinna olevaan virkaan kuuluvien tehtävien hoidon väliaikainen järjestäminen tai harjoittelu edellyttää määräaikaista virkasuhdetta. Virkamiestä ei tällöin nimitetä virkaan, vaan virkasuhteeseen.

Virkaan voidaan nimittää määräajaksi tai muutoin rajoitetuksi ajaksi, jos viran luonteeseen liittyvä perusteltu syy sitä vaatii.

10 §

Virkamiestä nimitettäessä voidaan määrätä, että virkasuhde voidaan enintään kuusi kuukautta kestävän koeajan aikana purkaa sekä nimittävän viranomaisen että virkamiehen puolelta. Purkaminen ei saa kuitenkaan tapahtua 11 §:ssä tarkoitetuilla tai muutoin epäasiallisilla perusteilla.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske virkamiestä, jonka nimittää tasavallan presidentti.

5 luku
Viranomaisen ja virkamiehen yleiset velvollisuudet

11 §

Viranomaisen on kohdeltava palveluksessaan olevia virkamiehiä tasapuolisesti niin, ettei ketään perusteettomasti aseteta toisiin nähden eri asemaan syntyperän, kansalaisuuden, uskonnon, iän taikka poliittisen tai ammattiyhdistystoiminnan taikka muun näihin verrattavan seikan vuoksi.

Sukupuoleen perustuvan syrjinnän kiellosta säädetään naisten ja miesten välisestä tasaarvosta annetussa laissa (609/86).

12 §

Viranomainen ei saa kieltää virkamiestä liittymästä eikä kuulumasta yhdistykseen eikä painostaa häntä liittymään johonkin yhdistykseen tai kieltää siitä eroamasta.

13 §

Asianomaisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että virkamiehelle annetaan virkasuhteesta johtuvat edut ja oikeudet sellaisina kuin ne hänelle kuuluvat.

14 §

Virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä. Hänen on noudatettava työnjohto- ja valvontamääräyksiä.

Virkamiehen on käyttäydyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

15 §

Virkamies ei saa vaatia, hyväksyä tai ottaa vastaan taloudellista tai muuta etua, jos se voi heikentää luottamusta virkamieheen taikka viranomaiseen.

16 §

Virkamies, jonka tehtäviin kuuluu edustaa työnantajaa, ei saa toimia kansliaan palvelussuhteessa olevia edustavassa yhdistyksessä sellaisessa asemassa, että yhdistyksessä toimiminen on ristiriidassa sanotun virkatehtävän kanssa.

17 §

Virkamies ei saa käyttää hyödykseen eikä luvatta muille ilmaista virkamiesasemassaan tietoon saamaansa seikkaa, joka erikseen on säädetty tai määrätty salassa pidettäväksi tai joka koskee toisen terveydentilaa taikka jota asian laadun vuoksi ei muutoin ilmeisesti saa ilmaista.

18 §

Virkamies ei saa ottaa vastaan eikä pitää sivutointa, joka edellyttää työajan käyttämistä sivutoimeen kuuluvien tehtävien hoitamiseen, ellei asianomainen viranomainen hakemuksesta myönnä hänelle siihen lupaa. Sivutoimilupa voidaan antaa myös määräajaksi ja rajoitettuna. Sivutoimilupa voidaan peruuttaa, kun siihen on syytä.

Harkittaessa sivutoimiluvan myöntämistä on otettava huomioon, että virkamies ei saa sivutoimen vuoksi tulla esteelliseksi tehtävässään. Sivutoimi ei myöskään saa vaarantaa luottamusta tasapuolisuuteen tehtävän hoidossa tai muutenkaan haitata kanslian tehtävien asianmukaista hoitamista.

Muusta kuin 1 momentissa tarkoitetusta sivutoimesta virkamiehen on tehtävä ilmoitus asianomaiselle viranomaiselle. Viranomainen voi kieltää tällaisen sivutoimen vastaanottamisen ja pitämisen 2 momentissa säädetyillä perusteilla.

Sivutoimella tarkoitetaan 1—3 momentissa virkaa sekä palkattua työtä ja tehtävää, joista virkamiehellä on oikeus kieltäytyä, samoin kuin ammattia, elinkeinoa ja liikettä.

19 §

Virkamies on velvollinen asianomaisen viranomaisen pyynnöstä antamaan tälle tehtävän hoitamisen terveydellisiä edellytyksiä koskevia tietoja. Virkamies voidaan myös määrätä hänen terveydentilansa toteamiseksi suoritettaviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin, jos se on tarpeen tehtävän hoitamisen edellytysten selvittämiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista viranomaisen määräämistä tarkastuksista ja tutkimuksista aiheutuvat välttämättömät kustannukset suoritetaan valtion varoista.

20 §

Virkamies voidaan määräajaksi siirtää työskentelemään muun työnantajan kuin kanslian palveluksessa, jos siirto parantaa virkamiehen edellytyksiä virkatehtävien suorittamiseen tai edistää virkamiehen palvelussuhteen jatkumista tai virkamiehen työllistymistä ja jos vastaanottava työnantaja ja virkamies ovat antaneet siirtoon suostumuksensa. Virkamies on tämän määräajan virkasuhteessa kansliaan.

6 luku
Virkavapaus

21 §

Kanslian virkamies saa keskeyttää työnteon, jos asianomainen viranomainen hakemuksesta myöntää hänelle virkavapauden taikka hän on suoraan lain nojalla virkavapaana. Työnteon keskeyttämisestä muilla perusteilla on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään. Virkavapaus voidaan myöntää myös hakemuksetta, jos virkamies ei ole voinut hakea virkavapautta ennen työnteon keskeytymistä tai jos keskeytymisen syystä on muutoin saatu riittävä selvitys.

Virkamies on virkavapaana sen ajan, jonka hän on kansanedustajana tai valtioneuvoston jäsenenä taikka suorittamassa palvelusta asevelvollisena. Muutoin virkavapauden myöntäminen on viranomaisen harkinnassa, jollei joiltakin osin erikseen toisin säädetä tai määrätä.

Virkavapaus voidaan myöntää myös osittaisena. Virkavapaana oleva virkamies voidaan lisäksi suostumuksensa perusteella erityisestä syystä määrätä suorittamaan joitakin virkatehtäviä.

22 §

Valtion virkamies, joka nimitetään määräajaksi kansliaan, on virkavapaa virasta, johon hänet on nimitetty, sen ajan, jonka hän on kanslian palveluksessa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske eduskunnan virkamiestä.

7 luku
Varoitus

23 §

Virkamiehelle, joka toimii vastoin virkavelvollisuuksiaan tai laiminlyö niitä, voidaan antaa kirjallinen varoitus.

8 luku
Virkasuhteen päättäminen

24 §

Virkasuhde voidaan molemmin puolin irtisanoa päättymään tietyn irtisanomisajan kuluttua tai, jos niin on sovittu, irtisanomisaikaa noudattamatta.

Viranomainen ei saa irtisanoa virkasuhdetta virkamiehestä johtuvasta syystä, ellei tämä syy ole erityisen painava. Tällaisena syynä ei voida pitää ainakaan:

1) virkamiehen sairautta, vikaa tai vammaa, paitsi jos siitä on ollut seurauksena virkamiehen työkyvyn olennainen ja pysyvä heikentyminen ja virkamiehellä on sen perusteella oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen; eikä

2) virkamiehen poliittisia, uskonnollisia tai muita mielipiteitä taikka hänen osallistumistaan yhteiskunnalliseen tai yhdistystoimintaan.

Irtisanominen on tehtävä tässä pykälässä tarkoitetulla perusteella kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun irtisanomisen peruste on tullut viranomaisen tietoon.

Viranomaisen irtisanomisoikeutta voidaan lisäksi sopimuksella rajoittaa siten, että tämä saa käyttää sitä vain sopimuksessa mainituilla perusteilla.

Viranomainen ei saa irtisanoa virkamiestä raskauden johdosta. Jos viranomainen irtisanoo raskaana olevan virkamiehen, katsotaan irtisanomisen johtuvan raskaudesta, jollei viranomainen muuta perustetta näytä. Viranomainen ei saa irtisanoa virkamiestä erityisäitiysloman, äitiysloman, isyysloman tai vanhempainloman taikka hoitovapaan aikana eikä myöskään saatuaan tietää virkamiehen olevan raskaana tai käyttävän edellä mainittua oikeuttaan, irtisanoa palvelussuhdetta päättymään sanotun loman taikka hoitovapaan alkaessa tai aikana.

Määräajaksi nimitetyn virkamiehen virkasuhde päättyy ilman irtisanomista, kun määräaika on kulunut loppuun, jollei virkasuhde irtisanomisen johdosta ole päättynyt sitä ennen.

25 §

Tasavallan presidentti voi irtisanoa nimittämänsä virkamiehen, kun siihen on syytä, ja määrätä virkasuhteen päättymään välittömästi tai ilmoitettuna määräpäivänä.

26 §

Viranomaisella on oikeus irtisanoa virkamies, jos virkamiehen tehtävät tai kanslian mahdollisuudet tarjota virkamiehelle tehtäviä suoritettaviksi olennaisesti ja muutoin kuin tilapäisesti vähenevät. Mitä 24 §:n 4 ja 5 momentissa säädetään irtisanomisoikeuden rajoittamisesta, koskee vastaavasti myös tässä pykälässä tarkoitettuja irtisanomisperusteita.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua perustetta irtisanomiseen ei katsota olevan ainakaan silloin, kun:

1) irtisanomista on edeltänyt tai seurannut uuden henkilön ottaminen samankaltaisiin tehtäviin eikä kanslian toimintaedellytyksissä ole vastaavana aikana tapahtunut muutoksia; taikka

2) irtisanomisen syyksi ilmoitetut tehtävien uudelleenjärjestelyt eivät tosiasiallisesti vähennä kansliassa tarjolla olevia tehtäviä tai muuta tehtävien laatua.

27 §

Irtisanomisen toimittava viranomainen ja virkamies voivat sopia virkasuhteen päättymisestä irtisanomisen johdosta välittömästi. Virkamiehellä on virkasuhteen päättyessä välittömästi kuitenkin oikeus irtisanomisajan palkkaa vastaavaan korvaukseen.

Se viranomainen, joka on irtisanonut virkamiehen, voi ennen irtisanomisajan loppuun kulumista peruuttaa irtisanomisen, jos virkamies antaa siihen suostumuksensa. Virkamies saa peruuttaa irtisanoutumisensa ennen irtisanomisajan loppuun kulumista, jos viranomainen antaa siihen suostumuksensa.

28 §

Lomautetulla virkamiehellä on virkasuhteessa muutoin noudatettavasta irtisanomisajasta riippumatta oikeus irtisanoa virkasuhde päättymään milloin tahansa lomautusaikana. Tätä oikeutta hänellä ei kuitenkaan ole viimeisen viikon aikana ennen lomautuksen päättymistä, jos lomautuksen päättymisaika on jo hänen tiedossaan.

Jos viranomainen ennen lomautuksen päättymistä irtisanoo virkamiehen, on virkamies oikeutettu myös lomautuksen ajalta saamaan irtisanomisajan palkan. Oikeutta irtisanomisajan palkkaan ei kuitenkaan ole, jos irtisanominen on muutoksenhaun johdosta kumottu.

29 §

Irtisanomisaika voidaan sopia enintään kuudeksi kuukaudeksi. Jos on sovittu pitemmästä ajasta, on sen sijasta noudatettava sanottua irtisanomisaikaa.

Irtisanomisaika voidaan sopimuksessa määrätä viranomaiselle sitä aikaa pitemmäksi, jota virkamiehen on noudatettava irtisanoessaan virkasuhteen.

Jos muusta ei ole sovittu, viranomainen voi irtisanoa virkamiehen virkasuhteen päättymään aikaisintaan:

1) kahden kuukauden kuluttua, jos virkamies on ollut palvelussuhteessa valtioon enintään viisi vuotta;

2) kolmen kuukauden kuluttua, jos virkamies on ollut palvelussuhteessa valtioon yli viisi vuotta mutta enintään yhdeksän vuotta;

3) neljän kuukauden kuluttua, jos virkamies on ollut palvelussuhteessa valtioon yli yhdeksän vuotta mutta enintään 12 vuotta;

4) viiden kuukauden kuluttua, jos virkamies on ollut palvelussuhteessa valtioon yli 12 vuotta mutta enintään 15 vuotta; sekä

5) kuuden kuukauden kuluttua, jos virkamies on ollut palvelussuhteessa valtioon yli 15 vuotta.

Virkamiehen irtisanoutuessa noudatetaan yhden kuukauden irtisanomisaikaa. Jos palvelussuhde valtioon on jatkunut yli kymmenen vuotta, noudatetaan kuitenkin kahden kuukauden irtisanomisaikaa.

30 §

Asianomainen viranomainen voi muuttaa virkasuhteen osa-aikaiseksi irtisanomisajan päättymisestä lukien niillä perusteilla, joilla virkasuhde voidaan 26 §:n 1 momentin nojalla irtisanoa.

31 §

Virkamiehen virkasuhde voidaan heti purkaa, jos virkamies törkeästi rikkoo tai laiminlyö virkavelvollisuuksiaan.

32 §

Purkamisoikeus raukeaa, jollei syy ole jo aikaisemmin menettänyt merkitystään, kahden viikon kuluttua siitä, kun viranomainen sai tiedon purkamisen aiheesta tai, jos syy on jatkuva, siitä kun saatiin tieto sen lakkaamisesta. Jos purkamista kohtaa pätevä este, saadaan purkaminen toimittaa kahden viikon kuluessa esteen lakkaamisesta.

Jos purkamista on lykätty asian esitutkinnan tai muun asian vaatiman selvityksen hankkimisen vuoksi, saadaan purkaminen toimittaa kahden viikon kuluessa siitä, kun esitutkinta lopetettiin tai selvitys on hankittu. Purkaminen saadaan kuitenkin toimittaa viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun aihe purkamiseen ilmaantui.

33 §

Virkamiesten yleinen eroamisikä on 65 vuotta.

Virkamiehen virkasuhde päättyy ilman irtisanomista tai muuta virkasuhteen päättymistä tarkoittavaa toimenpidettä sen kuukauden päättyessä, jonka aikana virkamies saavuttaa eroamisiän.

9 luku
Lomauttaminen

34 §

Jos viranomainen voisi 26 §:n 1 momentin nojalla irtisanoa virkamiehen, virkamies voidaan 14 päivän ilmoitusaikaa noudattaen lomauttaa siten, että virkamiehen virantoimitus ja palkanmaksu keskeytetään määräajaksi tai toistaiseksi virkasuhteen muutoin pysyessä voimassa.

Virkamies voidaan 1 momentissa säädetyllä tavalla lomauttaa enintään 90 päivän ajaksi, jos virkamiehen tehtävät tai kanslian mahdollisuudet tarjota tehtäviä suoritettaviksi ovat tilapäisesti vähentyneet eikä asianomainen viranomainen voi kohtuudella järjestää virkamiehelle muita tehtäviä tai työnantajan tarpeisiin sopivaa koulutusta kansliassa.

Virkasuhteen kestäessä voidaan viranomaisen tai virkamiehen aloitteesta sopia virkamiehen lomauttamisesta.

35 §

Lomauttaminen ei estä virkamiestä ottamasta lomautuksen ajaksi muuta työtä.

Virkamies säilyttää lomautusaikana oikeuden asua hänen käyttöönsä palvelussuhteen perusteella annetussa asunnossa. Tärkeän syyn niin vaatiessa viranomainen voi antaa virkamiehelle, jonka virantoimitus on keskeytyneenä lomautuksen vuoksi, käytettäväksi muun soveliaan asunnon. Tästä aiheutuvat muuttokustannukset korvataan valtion varoista.

36 §

Lomautuksen välttämättömyyden tultua viranomaisen tietoon tämän on annettava lomautuksesta välittömästi ja mikäli mahdollista viimeistään kolme kuukautta ennen lomautuksen alkamista ennakkoilmoitus asianomaiselle virkamiesyhdistykselle. Ennakkoilmoituksessa tulee mainita lomautuksen syy, arvioitu alkamisaika ja kesto.

37 §

Edellä 34 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus lomautuksesta annetaan virkamiehelle henkilökohtaisesti ja asianomaiselle virkamiesyhdistykselle. Ilmoituksessa tulee mainita lomautuksen syy, sen alkamisaika ja määräaikaisen lomautuksen kesto sekä toistaiseksi tapahtuvan lomautuksen arvioitu kesto. Viranomaisen on virkamiehen pyynnöstä annettava lomautuksesta kirjallinen todistus.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta ei kuitenkaan ole tapauksissa, joissa viranomaisella muun syyn kuin lomautuksen vuoksi ei ole lomautusaikaan kohdistuvaa palkanmaksuvelvollisuutta.

Viranomainen voi virkamiehen suostumuksella muuttaa lomautuksen alkamis- tai päättymisaikaa tai peruuttaa lomautuksen. Jos virkamies on lomautettu toistaiseksi, on työn alkamisesta ilmoitettava vähintään viikkoa ennen työn alkamista.

10 luku

Virantoimituksesta pidättäminen

38 §

Virkamies voidaan pidättää virantoimituksesta:

1) rikossyytteen ja sen edellyttämien tutkimusten ajaksi, jos näillä voi olla vaikutusta virkamiehen edellytyksiin hoitaa tehtäväänsä;

2) jos virkamies kieltäytyy 19 §:ssä tarkoitetuista tarkastuksista tai tutkimuksista taikka jos hän kieltäytyy antamasta sanotun pykälän mukaisesti terveydentilaansa koskevia tietoja;

3) jos virkamiehellä on sellainen sairaus, joka haittaa olennaisesti viran hoitoa; taikka

4) välittömästi irtisanomisen jälkeen, jos irtisanomisen perusteena oleva teko tai laiminlyönti osoittaa virkamiehen siinä määrin soveltumattomaksi tehtäväänsä, ettei virantoimitusta voida jatkaa tai jos virantoimituksen jatkuminen irtisanomisajan voi vaarantaa kansalaisen turvallisuuden.

Virantoimituksesta pidättämisen tapahtuessa 1 momentin 4 kohdan nojalla virkamiehellä on kuitenkin oikeus irtisanomisajan palkkaan.

11 luku

Eroraha, koulutustuki ja toistuva korvaus

39 §

Virkamiehelle, jonka pitkäaikainen palvelussuhde valtioon on päättynyt sen johdosta, että hänet on irtisanottu 26 §:n nojalla, ja jonka uudelleen työhön sijoittuminen on iän tai muun syyn vuoksi vaikeaa, suoritetaan erorahaa.

Erorahasta kanslian virkamiehelle päättää kansliapäällikkö, ja sen suorittaa valtiokonttori.

Palvelussuhteen jatkuessa suoritetaan virkamiehelle henkilökohtaista tukea omaehtoista ammatillista aikuiskoulutusta varten sen mukaan kuin kansliapäällikkö määrää.

40 §

Irtisanotulle virkamiehelle voidaan myöntää toistuva korvaus, kunnes hän sijoittuu uudelleen työhön.

41 §

Jos erorahaa, koulutustukea tai toistuvaa korvausta koskeva lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen, kansliapäällikkö voi ottaa asian uudelleen käsiteltäväksi.

Aiheettomasti maksettu eroraha ja koulu-

tustuki saadaan periä takaisin siten, että se vähennetään vastaisesta erorahasta tai koulutustuesta. Eroraha ja koulutustuki voidaan kuitenkin jättää takaisin perimättä, jos sen myöntämisen tai maksamisen ei ole katsottava johtuneen erorahan tai koulutustuen saajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä.

12 luku
Palvelussuhteen ehdot

42 §

Kanslian virkamiesten palvelussuhteen ehdoista on voimassa, mitä valtion virkamiehistä säädetään, määrätään tai virkaehtosopimuksessa sovitaan, jollei kansliapäällikkö toisin määrää.

Palvelussuhteen ehdoista on tarvittaessa neuvoteltava kanslian neuvottelukelpoisiksi hyväksymien virkamiesyhdistysten kanssa.

Edellä 5 §:n 3 kohdassa tarkoitetussa sopimuksessa ei saa sopia asiasta, josta valtion virkaehtosopimuslain (664/70) 2 §:n 2 ja 3 momentin mukaan ei saa sopia. Sopimuksessa ei myöskään saa sopia valtion virkaehtosopimuksessa sovittuja palvelussuhteen ehtoja huonommista ehdoista.

Virkamiehen irtisanomista tai virkasuhteen purkamista pidetään samalla sopimuksen irtisanomisena.

13 luku
Oikaisumenettely

43 §

Virkamies, joka katsoo, ettei kanslia ole antanut hänelle virkasuhteesta johtuvaa taloudellista etuutta sellaisena kuin se olisi ollut hänelle suoritettava, saa kirjallisesti vaatia oikaisua kansliapäälliköltä.

Oikaisuvaatimusta ei saa tehdä tämän lain mukaisissa neuvottelumenettelyn piiriin kuuluvissa asioissa.

44 §

Muutosta kanslian päätökseen 18, 20, 38 ja 43 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa haetaan valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen noudattaen, mitä muutoksenhausta hallinto-asioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Asia on korkeimmassa hallinto-oikeudessa käsiteltävä kiireellisenä.

14 luku
Erinäiset säännökset

45 §

Aiheettomasti maksetun palkan tai muun palvelussuhteesta johtuvan taloudellisen etuuden määrä saadaan periä takaisin siten, että se vähennetään seuraavan palkanmaksun tai seuraavien palkanmaksujen yhteydessä virkamiehen palkasta, jos hän on edelleen kanslian palveluksessa.

Kulloinkin suoritettavasta palkasta ei saa 1 momentin nojalla periä enempää kuin mitä palkasta lain mukaan saadaan ulosmitata. Takaisinperintää aloitettaessa on sen peruste ja takaisin perittävä määrä ilmoitettava virkamiehelle.

46 §

Aiheettomasti maksetun palkan tai muun palvelussuhteesta johtuvan taloudellisen etuuden takaisinperintä on aloitettava 45 §:ssä säädetyllä tavalla tai pantava vireille muussa järjestyksessä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana aiheeton palkan tai muun taloudellisen etuuden määrä on maksettu. Jollei takaisinperintää aloiteta tai panna vireille edellä säädetyssä määräajassa, on oikeus siihen menetetty.

47 §

Jos virkamies laiminlyö niiden määräysten noudattamisen, jotka on annettu sairausvakuutuslain (364/63) mukaan työnantajalle suoritettavaa päivä- tai äitiysrahan tai muun lakiin perustuvan etuuden hakemista varten, voidaan hänelle virkavapausajalta suoritettu palkka päivä- tai äitiysrahaa taikka muuta etuutta vastaavalta osalta periä takaisin seuraavan palkanmaksun tai seuraavien palkanmaksujen yhteydessä.

48 §

Virkasuhteessa aiheutuneen vahingon korvaamisesta on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

49 §

Kanslian virkamies katsotaan eronneeksi aikaisemmasta virasta siitä ajankohdasta, josta hänet on nimitetty toiseen valtion virkaan, jollei muualla laissa toisin säädetä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, asianomainen viranomainen voi myöntää virkavapautta kanslian virkamiehelle, joka on nimitetty määräajaksi toiseen valtion virkaan.

Jos kanslian virkaan määräajaksi nimitetty on ennestään nimitettynä kanslian virkaan, hän on virkavapaana tästä virasta sen ajan, jona hän on ensiksi tarkoitetussa virassa.

50 §

Virkasuhteen irtisanominen ja purkaminen on tehtävä kirjallisesti.

Ennen kuin virkamies pidätetään virantoimituksesta tai irtisanotaan 24 tai 25 §:n nojalla, virkasuhde puretaan tai virkamiehelle annetaan varoitus, on virkamiehelle varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Virkamiesyhdistyksen kuulemisesta, ennen kuin virkamiehen lomauttamisesta, irtisanomisesta tai virantoimituksesta pidättämisestä taikka virkasuhteen purkamisesta tehdään päätös, voidaan määrätä kansliasäännössä.

51 §

Virkamiehellä on oikeus pyynnöstä saada asianomaiselta viranomaiselta todistus palvelussuhteen kestosta ja tehtävien laadusta *(työtodistus)*. Lisäksi on, jos virkamies sitä pyytää, työtodistuksessa mainittava palvelussuhteen päättymisen syy ja arvolause virkamiehen osoittamasta työtaidosta, ahkeruudesta ja käytöksestä. Virkamiehen kuoltua on tämän kuolinpesällä oikeus saada työtodistus.

Jos työtodistusta pyydetään myöhemmin kuin 10 vuoden kuluttua palvelussuhteen päättymisestä, viranomainen on velvollinen antamaan työtodistuksen vain, jos siitä ei aiheudu kohtuutonta haittaa. Samalla edellytyksellä on kadonneen tai turmeltuneen työtodistuksen tilalle pyynnöstä annettava uusi todistus.

Työtodistukseen ei saa panna mitään sellaista merkintää eikä antaa sitä sellaisessa muodossa, jonka tarkoituksena on antaa virkamiehestä muita tietoja kuin mitä työtodistuksen sanamuodosta käy ilmi.

52 §

Jollei neuvotteluja palvelussuhteen ehtojen tulkintaa koskevasta erimielisyydestä ole vaadittu tai jollei muuta vaatimusta virkasuhteesta johtuvan taloudellisen etuuden suorittamisesta ole tehty kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana suoritus olisi pitänyt tehdä, on oikeus etuuteen menetetty.

53 §

Kanslian virkamiehen oikeudesta vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja osaaikaeläkkeeseen sekä hänen jälkeensä suoritettavasta perhe-eläkkeestä säädetään erikseen.

Tasavallan presidentti voi myöntää ylimääräisen eläkkeen kanslian henkilöstöön kuuluvalle tai kuuluneelle henkilölle.

54 §

Kanslian virkamiehen kuoltua suoritetaan hänen omaisilleen valtion varoista ryhmähenkivakuutusta vastaavana etuna taloudellista tukea noudattaen soveltuvin osin, mitä kulloinkin voimassa olevassa valtion virkaehtosopimuksessa on määrätty.

Tuen myöntää ja maksaa hakemuksesta valtiokonttori.

55 §

Muiden viranomaisten ja virkamiesten on kanslian pyynnöstä annettava sellaista tarpeellista virka-apua, jonka antamiseen asianomaiset ovat toimivaltaisia.

Virka-avulla tarkoitetaan tietojen ja selvitysten tai muiden viranomaissuoritteiden antamista, henkilöstön asettamista käytettäväksi sekä toimenpiteitä ja tehtäviä, jotka muutoin ovat tarpeellisia kanslian tehtävien suorittamiseksi.

56 §

Presidentintoimen hoitaminen on turvattava työtaistelutoimenpiteistä huolimatta. Jos työtaistelutoimenpide estää tai olennaisesti haittaa presidentintoimen hoitamista, tulee osapuolten siitä tiedon saatuaan viivytyksettä ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin sellaisen esteen tai haitan poistamiseksi.

57 §

Tasavallan presidentin nimittämää kanslian virkamiestä syytetään virkarikoksesta Helsingin hovioikeudessa.

58 §

Tasavallan presidentin ja kanslian tulojen ja menojen ottamiseen valtion talousarvioon, hyväksytyn talousarvion soveltamiseen ja sen toteuttamisen valvontaan sekä kansliaan

tilivirastona sovelletaan, mitä valtion talousarviosta annetussa laissa (423/88) ja sen nojalla ministeriöstä säädetään. Valtiovarainministeriön lupaa edellyttävästä toimenpiteestä päättää kuitenkin kansliapäällikkö.

59 §

Tasavallan presidentin arkistosta säädetään tarvittaessa asetuksella.

Tasavallan presidentin kanslian arkistoon sovelletaan, mitä arkistolaissa (831/94) säädetään, jollei kansliasäännössä toisin määrätä.

60 §

Tasavallan presidentin ja kanslian käsittelemien asioiden ja asiakirjojen salassapidosta on voimassa, mitä yleisten asiakirjain julkisuudesta säädetään, jollei kansliasäännössä toisin määrätä tai tasavallan presidentti toisin päätä.

61 §

Tarkempia määräyksiä kanslian toiminnasta annetaan kansliasäännöllä.

15 luku

Voimaantulosäännökset

62 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tällä lailla kumotaan tasavallan presidentin kansliasta 23 päivänä joulukuuta 1987 annettu laki (1099/87).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

63 §

Tämän lain voimaan tullessa tasavallan presidentin kanslian tilapäinen virkamies tai virkaatoimittava virkamies siirtyy tämän lain 9 §:n 1 momentissa säädettyyn virkasuhteeseen siksi määräajaksi tai muutoin rajoitetuksi ajaksi, joksi hänet on otettu tilapäiseksi virkamieheksi tai virkaatoimittavaksi virkamieheksi.

2.

Laki

valtion virkamieslain eräiden säännösten kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun valtion virkamieslain (750/94) 4 §:n 2 momentin 1 kohta, 7 §:n 1 momentin 1 kohta ja 26 §:n 1 kohta.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Pääministeri *Paavo Lipponen*